

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У 16247/14
16.11.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Градске општине Нови Београд, коју заступа Општинско правобранилаштво, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије – Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења, број: 461-02-00526/93-13 од 07.11.2014. године, уз учешће заинтересованог лица А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник Ђорђе Симић, адвокат из Београда, улица Книћанинова бр. 3, у предмету враћања имовине, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.11.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Градска општина Нови Београд, да заинтересованом лицу А.А. из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, по жалби Градског јавног правобранилаштва, поништава се допунско решење Комисије за вођење и доношење решења по захтеву за враћање земљишта општине Нови Београд, број: 463-1/14 од 13.04.2014. године и предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења, а допунским првостепеним решењем у ставу 1. диспозитива допуњује се решење те Комисије, број: 463-69/91 од 18.04.2005. године тако да гласи: утврђује се право на

накнаду у новцу за одузето земљиште решењем Среске комисије за ПЗФ, број: .../53 од 03.09.1953. године, од домаћинства А.А. које чини земљишно-књижна парцела број ... у површини од 1 кј 632 квхв или 8028 м² којој одговарају делови катастарских парцела број ..., ..., ..., ... и ... све у КО ..., у корист правног следбеника ранијег сопственика А.А. из ...; ставом 2. диспозитива обавезује се Град Београд да А.А. из ... исплати новчану накнаду за део земљишно-књижне парцеле број ... у одређеној површини, а ставом 3. диспозитива наводи се да ће по правоснажности тог решења Комисија спровести поступак накнаде по одредбама Закона о експропријацији.

У поднетој тужби, као и на усменој јавној расправи, тужилац, преко законског заступника, оспорава решење туженог органа указујући да је неспорно у поступку утврђено да Градска општина Нови Београд не користи предметно земљиште, односно није организација која га користи, као што је и неспорно да тужилац није отуђио предметно земљиште из друштвене својине, већ је то учинило Бродоградилиште "Београд" д.о.о. у стечају које је у својству продавца 15.04.2003. године Уговором о купопродаји непокретности, исту непокретност продало. Стога, у смислу члана 12. Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа, тужилац није обвезник новчане накнаде, нити иста може пасти на терет тужиоца. У прилог ових навода говори и чињеница да је Градска општина Нови Београд у време доношења предметног закона имала својство јединице локалне самоуправе и имала свој буџет. После доношења новог Закона о локалној самоуправи, положај Градске општине је потпуно другачији, јер се она искључиво финансира из буџета Града Београда који јој одређује износ буџетских средстава који јој припадају. Другостепено решење је контрадикторно и незаконито, из разлога што се у истом експлицитно наводи какву одлуку треба да донесе првостепени орган и кога да обавезе за исплату накнаде, па се поставља питање, ако има такав став, зашто није сам донео решење којим ће утврдити накнаду на терет Градске општине Нови Београд. Како сматра да је повређен закон на његову штету, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, као и да суд обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и за приступ одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара, што укупно износи 34.500,00 динара.

У одговору на поднету тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

У одговору заинтересованог лица, преко пуномоћника, указује се да се оспореним решењем не дира у само право заинтересованог лица, правног следбеника ранијег сопственика на исплату новчане накнаде, већ се само поставља питање ко је обвезник те накнаде, те је очигледно потребно донети одлуку о спорном правном питању, што заинтересовано лице препушта суду. На усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица је остао код одговора на тужбу и предложио да се тужба одбије, као и да суд обавезе тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора и то за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за приступ одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу у присуству законског

заступника тужиоца, за кога је приступила Општински правобранилац С.Б.Д., као и у присуству пуномоћника заинтересованог лица, за кога је по заменичком пуномоћју приступио Танасије Јовановић, адвокат из Београда, а у одсуству уредно позваног туженог органа, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу, списка предмета и навода странака изнетих на усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је решавајући по жалби Градског јавног правобранилаштва, на основу одредбе члана 232. Закона о општем управном поступку, поништио допунско решење Комисије за вођење и доношење решења по захтеву за враћање земљишта општине Нови Београд, број: 463-1/14 од 13.06.2014. године и предмет вратио првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу тог решења, у поступку проведеном без повреде правила поступка, а за своју одлуку је дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, а увидом у списе предмета утврдио да нису испуњени услови за враћање одузетог земљишта, нити да постоје услови за доделу другог одговарајућег земљишта. Одредбом члана 5. Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредно-земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа ("Службени гласник РС", бр. 18/91...42/98), прописано је да у предметном поступку учествују две странке: ранији сопственик са једне стране и општина и пољопривредна организација или друга организација код које се одузето земљиште налази, односно која га је отуђила, а одредбом члана 12. истог закона, прописано је да у случајевима када ранијем сопственику припада право на новчану накнаду, исплата пада на терет организације код које се одузето земљиште налази. Тужени сматра да се Град Београд, овде тужилац, не може сматрати организацијом у смислу члана 5. наведеног закона, нити може бити обвезник исплате новчане накнаде, а увидом у списе је утврђено да на расправи није учествовао представник жалиоца, што представља повреду правила поступка, па је стога првостепени орган дужан да у поновном поступку приликом одлучивања има у виду примедбе, па пошто спроведе поступак у свему сагласно одредбама члана 6. и 7. овог закона, подносиоцу захтева утврди новчану накнаду на терет општине Нови Београд, сходно члану 7. истог закона и пошто свим странкама омогући да се о утврђеним чињеницама и прибављеним доказима изјасне, донесе правилно и на закону засновано решење. Са свега изложеног, и по оцени Управног суда, тужени орган је правилно применом одредбе члана 232. ЗУП-а, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да ће тужилац у поновном поступку пред првостепеним органом, моћи да брани права и интересе града, а наводи

тужбе биће оцењени од стране управног органа у том поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 46. став 2. Закона о управним споровима, применом члана 40. став 2. наведеног закона.

Како тужилац у овом управном спору није успео, то је његов захтев за накнаду трошкова спора одбијен, применом одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену члана 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), те је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Разматрајући захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, суд је обавезао тужиоца да заинтересованом лицу накнади трошкове спора и то за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника у износу од 16.500,00 динара, као и за приступ расправи у износу од 18.000,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), па је одлучио као у ставу III диспозитива пресуде, применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), који се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 16.11.2017. године, 5 У.16247/14

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић